

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN UITVAARTLITURGIE KANUNNIK EMIEL JANSSEN

Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
Vrijdag 9 juni 2017, 10 uur

Apok. 21, 1-5a.6b-7/Mt. 11, 25-30

Broeders en zusters,

Vandaag nemen we dankbaar en gelovig afscheid van kanunnik Emiel Janssen. Heel langzaam, na een lang en verdienstelijk leven, is hij de grens van de dood overgegaan. Vandaag mogen wij hem toevertrouwen aan de liefdevolle barmhartigheid waarmee God hem opwacht. Aan al wie rouwen om het heengaan van Miel betuigen we ons christelijk meelevens: aan zijn familie en zijn vele vrienden en kennissen, aan allen die hem in deze laatste weken in het WZC Sint-Camillus met veel zorg hebben bijgestaan. De evangelielezing voor deze uitvaartliturgie heeft Miel zelf gekozen. Zijn keuze is niet zonder betekenis. We mogen haar verstaan als een laatste boodschap van hem aan ons, als een leessleutel op zijn roeping en zijn priesterschap. Bij deze lezing uit het Evangelie sluit de eerste lezing aan, uit het Boek van de Openbaring.

'Komt allen tot Mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt, en Ik zal u rust en verlichting schenken' zegt Jezus in het Evangelie van Matteüs. En uit het boek van de Openbaring hoorden we: *'Zie hier Gods woning onder de mensen! Hij zal bij hen wonen. Zij zullen zijn volk zijn, en Hij, God-met-hen, zal hun God zijn. En Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn; geen rouw, geen geweene, geen smart zal er zijn, want al het oude is voorbij.'* Miel was een priester met een groot sociaal hart. Omwille van zijn sociale betrokkenheid benoemde de bisschop hem tot proost in de toenmalige christelijke arbeidersbeweging, en nadien tot vicaris-generaal met een bijzondere verantwoordelijkheid voor de sociale werken en de pastoraal in de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen. Met onverdroten enthousiasme en een grote organisatiekracht zette hij zich in voor alle mogelijke initiatieven die kansarme, zieke of marginale mensen ten goede kwamen. Medewerkers in deze initiatieven konden op zijn volle steun en medewerking rekenen. In het spoor van kardinaal Cardijn keek Miel met heel concrete ogen naar *'Gods woning onder de mensen'*. Hoe krijgt de boodschap van het Evangelie ogen, handen en voeten in het dagelijkse leven van mensen? Welke nood komt nu naar voren, waaraan we als christenen niet voorbij mogen gaan? Als priester heeft Miel velen geholpen om in de zorg voor mensen hun roeping en engagement te vinden, ook langs de weg van het religieuze leven. Vandaag bidden we dat deze belofte uit het boek Openbaring ook aan Miel mag geschieden: *'Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn; geen rouw, geen geweene, geen smart zal er zijn, want al het oude is voorbij.'* We bidden dat hij nu mag thuiskomen in *'de nieuwe hemel en de nieuwe aarde'* die God voor ons heeft bereid.

In het Evangelie jubelt Jezus het uit: *'Ik prijs U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat Gij deze dingen verborgen gehouden hebt voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt geopenbaard aan kleinen'*; en wat verder: *'gij zult rusten vinden voor uw zielen, want mijn juk is zacht en mijn last is licht'*. Miel had een opgewekt karakter en een positieve ingesteldheid. Al droeg hij een zware verantwoordelijkheid en stond hij voor een complexe opdracht, hij werd niet zwaarmoedig of bitter. Met zijn lach en zijn humor kon hij velen meetrekken en opbeuren. Hij kon problemen afronden en conflicten overbruggen. Als vicaris-generaal heeft hij met de opeenvolgende bisschoppen alle lief en leed van het bisdom Antwerpen gedragen. Samen met hen zocht hij naar de beste manier om in de jaren na het Tweede Vaticaans Concilie te werken aan een kerkgemeenschap met bezieling en gedrevenheid. Doorheen de wisseling der jaren bleef hij met vertrouwen kijken naar de toekomst. Wat past bij de dood en bij een uitvaart: een treurlied of een lied van lof en dank? Uiteraard stemt de dood ons droevig. Elk afscheid doet pijn. En toch passen bij de dood ook deze woorden van Jezus: *'Ik prijs U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat Gij deze dingen verborgen gehouden hebt voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt geopenbaard aan kleinen'*. Uitgerekend aan de overzijde van de dood heeft God zoveel dingen voor ons bereid, waarvoor we nog te wijs en te verstandig zijn om ze te kennen, en waarvoor alleen de dood ons klein genoeg kan maken. We bidden dat Miel nu, klein en arm als de dood ons maakt, met vreugde alles mag zien en bewonderen wat God voor ons nog achter de hand houdt, Hij de Heer van hemel en aarde, de alfa en de omega, de oorsprong en het einde van ons bestaan.

Als priester was Miel een bedienaar van Gods geheimen. Hij had de gave van het woord en heeft die gave ook goed gebruikt. In predicatie, voordrachten en vorming heeft hij het Evangelie verkondigd en uitgelegd. Hij was trouw aan de viering van de eucharistie en aan het getijdengebed. In het hart van zijn geloof en gebed stond de persoon van Jezus. In het Evangelie dat we hoorden, zegt Jezus: *'Niemand kent de Zoon tenzij de Vader, en niemand kent de Vader tenzij de Zoon en hij aan wie de Zoon het wil openbaren'*. Als priester wilde Miel niet enkel mensen nabij zijn en helpen, niet enkel structuren opzetten en beleid voeren. Hij wilde eerst en vooral iets van Gods liefde laten voelen, iets van Gods waarheid ter sprake brengen. Tussen weten en niet-weten was hij met God onderweg en naar God op zoek. In die zoektocht, zo geloven wij, is de dood als een etappe en een doorgang. Hoe de Vader de Zoon kent en de Zoon de Vader: van die openbaring kunnen we in ons aardse leven slechts een glimp opvangen, een begin van inzicht en besef. De volheid van die openbaring is voor de overkant van de dood, voor de kant van de verrijzenis, met en door Jezus Christus. In deze uitvaart bidden we dat Miel nu -met nieuwe ogen en in volle glans- het gelaat van God mag zien, zoals Jezus het door zijn leven, sterven en verrijzen aan ons heeft geopenbaard.

'En Hij die op de troon is gezeten, sprak: "Zie, Ik maak alles nieuw"'. Door dat woord van de Openbaring laten we ons leiden. Alles maakt God nieuw. Niets is er wat Hij niet nieuw kan maken. Zelfs niet de dood. Dat is vandaag ons geloof en onze hoop voor kanunnik Emiel Janssen. Amen.

+ Johan Bonny, bisschop van Antwerpen